

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Hr. Arne Melchior mener, at faldet i antallet af organer fra frivillige donorer for øjeblikket skyldes usikkerhed hos befolkningen. Det er sådan, at antallet af donortestamenter og antallet af organer, der rent faktisk kan anvendes og bliver anvendt til transplantation, måske ikke viser nogen særlig overensstemmelse.

Jeg synes, det er værd at påpege, at når der for øjeblikket ser ud til at være færre donortestamenter, så er det sikkert, fordi folk er usikre, det er rigtigt, hr. Arne Melchior. Men det menneske, der står ved sygesengen, hvor den person ligger, hvis organer man eventuelt kan bruge, og det menneske, som er ansvarlig for at spørge de pårørende, det er lægen. Der er lige så mange tilfælde af hjernedød nu som tidligere, hvor organerne potentielt kan anvendes, men der er måske færre, der bliver spurgt, fordi der også blandt lægerne er usikkerhed, en usikkerhed, som befolkningen deler, og som er årsagen til, at det er godt, denne debat fortsætter.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal blot på nuværende tidspunkt, så jeg husker det – også fordi jeg meget gerne vil have ministerens svar på det – spørge, om det ikke forholder sig på den måde, at Folketinget blot skal vedtage et supplerende døds-kriterium, og så kan man rent faktisk transplantere. Jeg mener ikke, der skal yderligere lovgivning til, og jeg vil gerne have at vide, om jeg har ret eller uret, også med henvisning til hr. Arne Melchior's tale.

Jeg synes, det er fint, at hr. Arne Melchior siger, at Centrum-Demokraternes folketingsgruppe er frit stillet. Jeg kan sige, at det er Fremskridtspartiets naturligtvis også. I sådan et spørgsmål burde der absolut ikke være partidisciplin, og jeg håber inderligt, at regeringspartierne vil lade det samme gælde i deres grupper, og i øvrigt også SF, som, kan jeg forstå, generelt er imod, men det kunne jo være, at der var én eller to i gruppen, som gik ind for det. Jeg ville synes, det var rart, hvis man for en gangs skyld kunne få lov at stemme efter sin inderste overbevisning netop i et spørgsmål som dette.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg siger tak for fru Kirsten Lees bemærkning og må altså tage til efterretning – for fru Kirsten Lee må jo vide det – at danske læger er meget usikre på dette punkt. Jeg skal ikke nægte, at det undrer mig netop i lyset af, hvad vi ved fra andre med os i mange henseender nært beslægtede lande, hvor lægekorpserne ikke har været særlig meget i tvivl. Det kan da ikke være sådan, at vore læger er så dårlige til at finde deres egne ben og deres meninger; de diskuterer vel med kolleger og kender erfaringerne fra andre lande, fra deres faglige samarbejde over grænserne.

Jeg har noteret mig, hvad der er blevet sagt, og jeg er overbevist om, at fru Kirsten Lee ved god besked med de ting, men så må man da sige til de danske læger, at nu har de søreme haft mange år til at afklare dette, og der er ingen grund til, at de, når de er i en spørgesituation, som kan være så vital og så vigtig, skal opføre sig anderledes nu, end de gjorde for et eller to år siden. De er vel forhåbentlig blevet mere og ikke mindre indsigtfulde i den tid, der er gået siden.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Foranlediget af fru Pia Kjærsgaards efterlysning kan jeg da ikke lade være med at sige, at lige fra debatten om dette startede for tre år siden, har vi i den konservative folketingsgruppe været enige om, at dette var et spørgsmål, hvor hvert enkelt folketingsmedlem naturligtvis stemmer efter sin egen overbevisning. Det er et etisk spørgsmål, mere end det er et politisk spørgsmål, og det mener vi stadig væk. Men vi er da også glade for, at Fremskridtspartiet har den holdning i deres gruppe.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Debatten viser naturligtvis helt klart, at det er noget, der drejer sig om følelser. Det drejer sig ikke bare om, som fru Pia Kjærsgaard også siger, at hvis vi bare får vedtaget dette supplerende, så kan man godt transplantere, hvis man har lyst til det. Det er jo netop det farlige ved det. Hvis man skal lave en sådan lov, må der nogle regler ind om, hvornår man må gøre det, og hvordan det skal gøres.